

Procházka před obědem z Pankráce do Podolí

Pražské metro má některé stanice se slibnými názvy. Třeba taková Skalka nebo Rajská zahrada tam může být velké očekávání. Potom jsou názvy vlastně nic neříkající. Třeba právě **Pankrác** tam kde jsme dnes vystoupili my, **turistická parta z „jedničky“**. Tady pomohou snad jen znalci historie a musí zabrousit hodně daleko, až do 11. století. To se na tehdejší obchodní cestě přestavovala stará rotunda na nový kostel. Za patrona byl vybrán římský mučedník svatý Pankrác. Jižní pláň před Prahou tak získala název. Pankrác přežil dalších devět století.

Stanice pražského metra mohou být i jinak zajímavé, součástí některých se staly „chrámy konzumu“, hypermarkety. Vystoupíte z vlaku metra a hned můžete utratit výplatu nebo důchod za něco, bez čeho určitě nemůžete být. Potom je tu druhá možnost, projít, pokoukat a zamířit k východu tak jako my. Rozhlédnete se a zjistíte, že stojíte **v Pentagonu**, snad jediná jistota je že jste stále v Praze a ne ve Washingtonu.

Pentagon, chceme být za každou cenu američtí? Ale ne, je to převzaté z řečtiny a důvod je jednoduchý. Území plné výškových budov a moderní architektury je ohraničené pěti ulicemi. Vznikl tak pětiúhelník – pentagonál a tak se brzy **vžil Pentagon** i u nás. Zároveň je to jediné místo v Praze kde jsou povoleny stavby do výšky 110 metrů.

Není marné se sem vypravit a podívat se na stavby známých architektů které byste čekali spíš někde v západní Evropě. Třeba na tu nejvyšší **City Tower** se svými 109 metry, to musíte hodně zaklonit hlavu. Není ale zdaleka jediná, jsou tu i další třeba **City Empiria** mrakodrap Motokovu s výškou 104 metru, hotel **Panoráma Prague** 79 metrů, a další zajímavé stavby. Třeba ta nejnovější **V Tower** jediná výšková budova ve střední Evropě se svými 104 metry sloužící výhradně k bydlení. 30 pater, 125 bytů, 4 dvěstěmetrové penthousy, a v posledním patře „vila v oblacích“ 450 metrů² dva bazény, dohlednost 100 km. Tuhle výjimečnou stavbu navrhlo studio **arch. Radana Hubičky**, ten je označován jako autor. Podle něj je ve stavbě zastoupena i symbolika „V“ (Victoria) představuje svobodu, radost a optimismus. Symbolizuje prý i ženský a mužský princip. Navíc vrchol budovy je symbolicky ve stejné výšce jako špička katedrály svatého Víta. Pečlivě udržovaná zeleň v okolí je tady samozřejmostí.

Přešli jsme jednu z pěti ulic ohraničující prostor s mrakodrapy a jsme v **Centrálním parku „Na Pankráci“**. Není nový, naopak přežil již celá desetiletí a jako obyčejná zatravněná plocha odolal rozsáhlé poválečné výstavbě panelových sídlišť. Dnes je opečovávaný a stále vylepšovaný. Je tu vlastně vše potřebné ke sportu, odpočinku i malá kavárna.

Trochu z odstupu jsou i zajímavé pohledy na okolní sídliště, výškové a administrativní budovy. Před sebou máme jednu z těch architektonických hodně zajímavých. Je to **Rezidence Kavčí hory**. Autorem stavby je Ateliér architektů ADNS. Budova z roku 2010 připomíná stavbu z pařížského předměstí **La Defense „Archa“** nebo **Velký oblouk**. Cena za byty v nejvyšším patře je prý tak vysoká že se radši ani nezveřejňuje.

Kavčí hory zdobí ještě mnohem známější a nesrovnatelně větší stavba. Je to sídlo **České televize** postavené podle návrhu studia architekta **Františka Smolíka**. Jeho stavba trvala plných 17 let (r. 1962 - 1979). Rozsáhlý komplex viditelný téměř odevšad je obležený technickým zázemím včetně obřích parabolických antén.

Vše doposud zmíněné máme definitivně za sebou a před námi je téměř nespoutaná příroda **Dvorecké stráně**. Důvod je zřejmý na první pohled, svah do Podolí je tak strmý že i cesty a schodiště byl velký problém postavit a tak bylo nejlepší přírodu nechat žít svým životem. Jeden zajímavý pohled však zarostlá stráně nabízí. Malá mezera ve křoví a pod námi se modrá pod strání **Plavecký stadion v Podolí**. **Architekt Richard Podzemný** jej navrhl do vytěženého vápencového lomu podolských skal. Do ochozů stadionu se během soutěžních utkání vejde až 11 tisíc diváků.

Dvorecké stráně jsou součástí přírodní památky **Podolský profil**. Travnatá louka nabízí i další zajímavá místa s výhledem na protější smíchovskou stranu, třeba na **Dívčí hrady** s vyrovnávací vodárenskou věží „**Děvín**“, architektonický klenot slavného **arch. Karla Hubáčka** nositele **Mezinárodní Peretovy ceny** za architekturu k výročí 100 let od svého narození Tu dostal za unikátní nápad **vyšiláče a zároveň hotelu na Ještědu**.

Naše cesta z podolského profilu dolů do Podolí: jsou různé možnosti, rozbitá betonová cesta, blátivá strmá pěšina, nebo schody. **Volíme schody**, důvod jediný, málo známé zato neskutečné výhledy na Prahu.

Není to úplně jednoduché a radši jsme ty schody ani nepočítali.

Naše poslední zastavení. Asi tak v polovině svahu malé odbočení ze schodů vlevo. Stavba, kterou nelze vynechat. Je to takzvaná „Vila v Podolí“. Nejlepší pohled na ni je z druhé strany silnice od garáží.

Prvorepubliková vila v ulici „Na Vápenném“ z roku 1928. Její přestavby na moderní bydlení se ujal **architekt Radan Hubička**. Že jsme se s tím jménem dnes již setkali? Ano, je to on, architekt co navrhl více jak stometrové „véčko“ v pankráckém „Pentagonu“. Během podobných přestaveb a rekonstrukcí starých objektů se jeho návrhy vyznačují přenesením bydlení z interiéru do exteriéru. Znamý architekt je i jeho otec **Stanislav Hubička (1930 – 2018) autor Nuselského mostu** nebo mnoha významných veřejných prostranství.

Ještě pár desítek schodů a strmá ulice U Kublova nás směřuje k tramvaji na vltavském nábřeží. Ušli jsme jen pár kilometrů přesto jsme viděli pár zajímavých staveb, trochu pankrácké a podolské přírody a zaznamenali tři významné a slavné architekty s téměř stejnými jmény Hubička a Hubáček, to se hned tak někomu nepoštěstí.

Na Pankráci a v Podolí ve čtvrtek 3. října. 2024. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi,

Kronika Mirek, fotografie pořídily Lýdie Stoupová a Hana Mašková

